

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

Vår dato:
15.10.2021

Deres dato:
2.7.2021

Deres ref:
21/3980-2

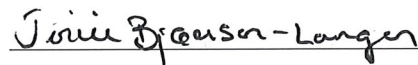
**VEDRØRENDE HØRING AV FORSLAG TIL NY EKOMLOV, NY EKOMFORSKRIFT OG ENDRINGER I
NUMMERFORSKRIFTEN**

Viser til høring av forslag til ny ekomlov, ny ekomforskrift og endringer i nummerforskriften.
Vedlagt følger Brukerklagenemnda for elektronisk kommunikasjons høringsinnspill til ovennevnte.

Med vennlig hilsen
For Brukerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon (BKN)

Aneta Duric
Sekretariatsleder

Tirill Selnes Bjørnson-Langen
Juridisk saksbehandler

Vedlegg:
Høringsinnspill fra Brukerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon

Høringsinnspill fra Brukerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon

Brukerklagenemndas mandat og kompetanse fremgår i dag av ekomloven § 11-5 og ekomforskriften § 10-1. Dagens bestemmelser er foreslått endret til henholdsvis § 16-5 i ny ekomlov og § 11-1 i ny ekomforskrift.

Departementet har i sine merknader til § 16-5 i ny ekomlov uttalt at forslaget viderefører gjeldende rett med enkelte endringer.

Sluttbruker – Liten bedrift, mikroforetak

Det er lagt til grunn i forslag til ny bestemmelse at med «tvister» forstås privatrettslige tvister mellom sluttbruker og tilbyder, hovedsakelig knyttet til sluttbrukers avtale med tilbyder av elektronisk kommunikasjonstjeneste. Imidlertid påpekes det i merknadene til bestemmelsen at det kan tenkes enkelte tilfeller der sluttbruker ikke har inngått en avtale om elektronisk kommunikasjonstjeneste der det likevel skal være mulig å klage til nemnda. Departementet eksemplifiserer at dette kan gjelde klage på enkelte leveringspliktige tjenester, som offentlige betalingstelefoner og nummeropplysningstjenester, men påpeker at gjeldende rett videreføres om at Brukerklagenemnda ikke skal behandle grensene for leveringsplikten. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) vil være rett instans for slike tvister.

«Sluttbruker» er i dagens ekomlov § 1-5 (15) definert som en fysisk person eller liten bedrift som inngår avtale om tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste. Dagens praksis i Brukerklagenemnda har derfor vært at det stilles krav om at det må foreligge en eller annen form for avtale som må ligge til grunn, for at forholdet skal kunne klages inn til Brukerklagenemnda. Dersom Brukerklagenemnda skal behandle klager fra fysiske personer eller mikroforetak som ikke oppfyller vilkåret om å være sluttbruker, bør dette tydeliggjøres i loven.

Begrepet «liten bedrift» er videre foreslått endret til «mikroforetak». Liten bedrift er i dag ikke definert i ekomloven, men i Brukerklagenemndas vedtekter § 1-3 (2):

Som sluttbruker regnes ikke bedrifter med mer enn ti årsverk. Nemndas leder kan likevel beslutte å behandle klager fra bedrifter med mer enn ti årsverk, dersom klagen er av en slik art at den ikke atskiller seg vesentlig fra en klage fremsatt av sluttbruker.

Mikroforetak er i forslag til ny ekomlov § 1-5 (29) definert som «foretak med færre enn ti ansatte og der årlig omsetning eller årlig balanse ikke overstiger 20 millioner kroner». I merknadene til bestemmelsen presiseres det at begrepet må forstås på samme måte som dagens bestemmelse, og følgelig vil være i tråd med dagens praksis som åpner for at virksomheter med inntil 10 ansatte kan bringe en tvist med tilbyder inn for Brukerklagenemnda.

I Brukerklagenemndas vedtekter er det imidlertid lagt til grunn 10 årsverk, og ikke 10 ansatte, i vurderingen av hvor stor en liten bedrift kan være for å kunne klage til Brukerklagenemnda. Her anmodes det om at lovteksten endres i samsvar med Brukerklagenemndas vedtekter og gjeldende praksis, for å forhindre motstrid og uklarheter.

Brukerklagenemnda anser ellers begrepet «mikroforetak» som mer treffende da det i ordlyden «bedrift» ligger en presumpsjon om en form for næringsvirksomhet/profitbasert virksomhet. Dette har etter dagens praksis vært løst ved å innta en egen bestemmelse i Brukerklagenemndas vedtekter

§ 1-3 (3) der det slås fast at Brukerklagenemnda står fritt til også å behandle klager fra andre juridiske personer enn små bedrifter, herunder organisasjoner, stiftelser, lag foreninger og lignende med 10 årsverk eller mindre. Imidlertid må det påpekes at kravet om 10 årsverk eller færre er lite treffende når det gjelder eksempelvis borettslag og andre boligsammenslutninger. Bestemmelsen innebærer at borettslag av ubegrenset størrelse/antall boenheter kan klage inn til Brukerklagenemnda, så lenge borettslaget ikke har over 10 årsverk. Dette ble problematisert forrige gang Brukerklagenemndas vedtekter skulle endres, men ble ikke fulgt opp/hensyntatt.

Nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste

Det er i forslag til ny ekomlov § 16-5 inntatt et nytt begrep «nummerbasert person-til-person kommunikasjonstjeneste». Begrepet erstatter formuleringen «annen offentlig telefontjeneste» i dagens ekomforskrift § 10-1. Brukerklagenemnda legger til grunn at innføringen av ovennevnte begrep, som er definert i ny ekomlov § 1-5 (6), ikke innebærer en endring av gjeldende rett, og viser til følgende uttalelse i merknadene til bestemmelsen:

Den foreslåtte definisjonen av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste er ny og tilsvarer definisjonen i ekomdirektivet artikkel 2 nummer 5. Definisjonen omfatter tjenester som er avhengig av nummer for å opprette kommunikasjon mellom deltakerne. Disse tjenestene bruker nummer basert på ITUT sin anbefaling E.164 som spesifiserer nummerplanen som gjør det mulig å ringe og bli oppringt i hele verden. Dersom sluttbruker anvender nummer for å benytte tjenesten, anses den for å være nummerbasert, selv om nummeret kun er en identifikasjonsmarkør fra tilbyder side. Nummerbasert person-til-person -kommunikasjonstjeneste omfatter for eksempel IPtelefoni og annen internettbasert telefontjeneste som anvender nummer til dirigering av et oppkall, et eksempel på dette er Skype out.

Det antas på denne bakgrunn at endringen ikke vil ha innvirkning på dagens praksis i Brukerklagenemnda.

Fellesfakturert tjeneste

Departementet foreslår å videreføre særskilt regulering av såkalte fellesfakturerte tjenester i forslag til ny ekomforskrift § 2-7 med hjemmel i ny ekomlov § 4-15, herunder regler om kostnadskontroll med slike tjenester, og å utvide reguleringen til også å gjelde forhåndsbetalt og etterskuddsbetalt kjøp av både varer og tjenester som faktureres sammen med elektronisk kommunikasjonstjeneste.

Etter gjeldende rett (ekomloven § 1-5) må en fellesfakturert tjeneste kunne leveres over et elektronisk kommunikasjonsnett for å anses som en innholdstjeneste. I dagens marked finnes det imidlertid tjenester som gjør det mulig å betale for kjøp av varer og tjenester via for eksempel mobiltelefonregningen, men som ikke leveres over et elektronisk kommunikasjonsnett og som ikke konsumeres digitalt, og som derfor ikke anses som en fellesfakturert innholdstjeneste etter definisjonen i ekomloven. Slik tredjepartsfakturerings er gjerne betaling hvor kjøp i applikasjoner eller på internett betales ved at beløpet legges til mobiltelefonregningen. Dette kan være tjenester som for eksempel busstransport, parkering og kinoforestilling, men også fysiske varer som brus og snack fra automat eller andre varer fra nettbutikk. Departementet har gitt uttrykk for at det kan være hensiktsmessig å utvide dagens regler om fellesfakturerte innholdstjenester til også å omfatte varer og tjenester som ikke er innholdstjenester og som ikke konsumeres digitalt.

Brukerklagenemnda skal etter både dagens lovgiving og i forslag til ny ekomforskrift § 11-1 behandle klager som gjelder fellesfakturert tjeneste.

Av § 2-7 i ny ekomforskrift fremgår det:

Behandling av klager knyttet til fakturering av fellesfakturert tjeneste og fellesfakturerte innholdstjeneste som leveres over elektronisk kommunikasjonsnett, skal følge klageordningen i § 11-1. Klager på fellesfakturerte tjenesters lovlighet etter sjuende ledd omfattes ikke av klageordningen i § 11-1. Informasjon om klageordning skal offentliggjøres på en hensiktsmessig måte.

Brukerklagenemnda legger til grunn at ovennevnte bestemmelse må forstås slik at selv om fellesfakturert tjeneste er foreslått utvidet til å gjelde alle varer og tjenester som faktureres sammen med elektroniske kommunikasjonstjenester, skal ikke Brukerklagenemnda behandle klager på fellesfakturert tjeneste som ikke leveres over det elektroniske kommunikasjonsnettet. Dagens praksis vil følgelig ikke berøres av foreslåtte endringer.

Brukerklagenemnda har gjennomgått øvrige foreslåtte endringer i høringsnotatet, men finner ikke at disse vil påvirke Brukerklagenemndas praksis eller virke slik dette er i dag.